

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๑๙

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๙ และประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ ๓/๒๕๑๒ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ ๔/๒๕๑๔ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๑๔ ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ ๕/๒๕๑๔ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๔ ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ ๖/๒๕๑๔ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๑๔ ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑/๒๕๑๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๐ ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ ๕/๒๕๑๒ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๑๒ ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๒/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๑๕ เรื่องเพิ่มเติมการค้าบางประเภทเป็นการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ กรุงเทพมหานครโดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พ.ศ. ๒๕๑๙”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับในเขตกรุงเทพมหานครตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาและกรุงเทพมหานครเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) เทศบัญญัติของเทศบาลนครหลวง เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พ.ศ. ๒๕๑๙

(๒) เทศบัญญัติของเทศบาลนครหลวง เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕

(๓) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ยกเว้นจังหวัดธนบุรี เรื่อง การควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ อำเภอหนองแขม พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๔) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ยกเว้นจังหวัดธนบุรี เรื่อง การควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ อำเภอดลิ่งชัน พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๕) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ยกเว้นจังหวัดธนบุรี เรื่อง การควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ อำเภอบางขุนเทียน พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๖) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ยกเว้นจังหวัดธนบุรี เรื่อง การควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ อำเภอภาษีเจริญ พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๗) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ยกเว้นจังหวัดธนบุรี เรื่อง การควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ อำเภอบางกอกน้อย พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๘) ข้อบังคับสุขาภิบาลมีนบุรี เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๔๙๙

(๙) ข้อบังคับสุขาภิบาลราษฎร์บูรณะ เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๐๐

(๑๐) ข้อบังคับสุขาภิบาลบางกะปิ เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๐๐

(๑๑) ข้อบังคับสุขาภิบาลลาดกระบัง เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๐๑

(๑๒) ข้อบังคับสุขาภิบาลอนุสาวรีย์ (บางเขน) เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๐๒

(๑๓) ข้อบังคับสุขาภิบาลบางกะปิ เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๐๓

(๑๔) ข้อบังคับสุขาภิบาลราษฎร์บูรณะ เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๐๗

(๑๕) ข้อบังคับสุขาภิบาลราษฎร์บูรณะ เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๐๘

(๑๖) ข้อบังคับสุขาภิบาลประเวศ เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๐๘

(๑๗) ข้อบังคับสุขาภิบาลราษฎร์บูรณะ เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๑๘) ข้อบังคับสุขาภิบาลบางกะปิ เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๑๙) ข้อบังคับสุขาภิบาลตลิ่งชัน เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๒๐) ข้อบังคับสุขาภิบาลบางขุนเทียน เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๑๒

(๒๑) ข้อบังคับสุขาภิบาลราษฎร์บูรณะ เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๑๔

(๒๒) ข้อบังคับสุขาภิบาลหนองจอก เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๑๔

บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อ ๔ ให้การค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นการการค้าซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุขพุทธศักราช ๒๔๘๔

(๑) การเลี้ยงม้า โค กระบือ

(๒) การเลี้ยงสุกร

(๓) การเลี้ยงแพะ แกะ

(๔) การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่

(๕) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม การรีดเอาน้ำนม

(๖) การทำเนย เนยเทียม

(๗) การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นการฆ่าในภัตตาคาร โรงแรมหรือร้านอาหาร เพื่อปรุงอาหารในนั้น หรือการฆ่าเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตัวเอง

(๘) การฟอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์

(๙) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ ขนสัตว์ หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก

(๑๐) การย้อมที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น

(๑๑) การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเค็ม ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง

(๑๒) การทำ การหมัก การสะสม ปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ้า

(๑๓) การทำและตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เป็ดเค็ม หนั้หมู กุ้งแห้ง การเคี่ยวมันกุ้ง
(๑๔) การนึ่งปลา การต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง ยกเว้นการนึ่งหรือต้มในภาตาคาร โรงแรม หรือร้าน
ข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น และการนึ่งหรือต้มเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง

(๑๕) การทำสบู่

(๑๖) การเคี่ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ขี้สัตว์

(๑๗) การอัดเอาน้ำมัน

(๑๘) การเคี่ยวน้ำมัน การทำกุนเชียง หมูต้ง

(๑๙) การทำเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก้วยเตี๋ยว เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอ๋

(๒๐) การทำแปะแซ

(๒๑) การเผาเปลือกหอย

(๒๒) การล้าง การรม การสะสมยางดิบ

(๒๓) การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๒๔) การทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันท์อ๊ับ

(๒๕) การนำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา

(๒๖) การทำน้ำตาล

(๒๗) การทำนํ้านมข้น

(๒๘) การทำแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ และการทำแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๒๙) การสีข้าว

(๓๐) การต้มกลั่นแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ และน้ำส้มสายชู

(๓๑) การทำไม้ขีดไฟ

(๓๒) การทำแชลแล็ค

(๓๓) การทำภาชนะดินเผา

(๓๔) การทำและมวนยาสูบ

(๓๕) การทำกระดาษทราย

(๓๖) การทำรูปโดยใช้เครื่องจักร

(๓๗) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นโดยใช้เครื่องจักร

(๓๘) การประดิษฐ์ของเครื่องใช้ด้วยกระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ และยาง

(๓๙) การสะสมหนังสัตว์ชนิดแผ่นที่ฟอกแล้ว

(๔๐) การสะสมถ่าน

(๔๑) การเลื่อยและซอยไม้

(๔๒) การหลอม หล่อ ดี กลึง ถลุงแร่ แก้วและโลหะทุกชนิด

(๔๓) การเชื่อมและประสานโลหะด้วยแก๊สไฟฟ้า หรือเครื่องจักร

(๔๔) การต่อ ประกอบ หรือซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือยนต์

(๔๕) การล้าง อัด นิตรยนต์

(๔๖) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมี่ยม นิกเกิล

(๔๗) การขัดโลหะด้วยเครื่องจักร

(๔๘) การโม่ ปั่นหินด้วยเครื่องจักร

(๔๙) การอัด เจาะ ริดโลหะด้วยเครื่องจักร

(๕๐) การโม่ บดยาด้วยเครื่องจักร

(๕๑) การประดิษฐ์ไม้หรือางเป็นลิ่งของต่าง ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๕๒) การไส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้วและตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

- (๕๓) การทำสังกะสี เหล็ก เหล็กกล้า ตะกั่ว ดีบุก หรือทองแดง เป็นภาชนะ เครื่องใช้ต่าง ๆ
- (๕๔) การพิมพ์หนังสือด้วยเครื่องจักร (เว้นการพิมพ์หนังสือพิมพ์)
- (๕๕) การทำกระดาษเป็นกล่อง ซอง ถุง หรือสมุดด้วยเครื่องจักร
- (๕๖) การพ่นสี
- (๕๗) การกรอด้วย ทอผ้าด้วยเครื่องจักรหรือด้วยที่กระตุกตั้งแต่ ๕ ก็ขึ้นไป
- (๕๘) การสะสมหรือล้างครั้ง
- (๕๙) การทำยากันยุงชนิดเผามีควัน
- (๖๐) การควักกาแฟ
- (๖๑) การทดสอบด้วยเครื่องจักร
- (๖๒) การสะสมปอหรือปาน
- (๖๓) การทำกระดาษต่าง ๆ
- (๖๔) การทำสิ่งของเครื่องใช้ด้วยวัสดุซีเมนต์หรือวัสดุคล้ายคลึง
- (๖๕) การทำลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
- (๖๖) การทำกาว
- (๖๗) การประดิษฐ์ของใช้ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลโลลอย เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุคล้ายคลึง
- (๖๘) การทอเสื้อ พรหม และสิ่งทออื่นๆ
- (๖๙) การทำหรือการบรรจุยาฆ่าแมลง หรือยารักษาสัตว์
- (๗๐) การทำผงชูรส
- (๗๑) การสะสมอาหารสัตว์
- (๗๒) การขัด กะเทาะ บดเมล็ดพืช
- (๗๓) การโม่ บดชั้น
- (๗๔) การทำบรรจุเครื่องสำอาง และยาสีฟัน
- (๗๕) การปะ เชื่อมยาง
- (๗๖) การทำยารักษาโรค
- (๗๗) การทำสี และน้ำมันผสมสี
- (๗๘) การทำสำลี
- (๗๙) การทำ สะสมปุ๋ย
- (๘๐) การทำ และการอัดแบตเตอรี่น้ำและแห้ง
- (๘๑) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรเกิน ๕ เครื่อง
- (๘๒) การทำน้ำกรด
- (๘๓) การทำน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ
- (๘๔) การทำ สะสมแก๊ส
- (๘๕) การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด
- (๘๖) การประกอบกิจการโรงแรม
- (๘๗) การประกอบกิจการโรงมหรสพ
- (๘๘) การละสมน้ำมันเชื้อเพลิง
- (๘๙) การสะสมซีเมนต์และวัสดุคล้ายคลึง
- (๙๐) การทำหลอดกาแฟ
- (๙๑) การอบไม้
- (๙๒) การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์
- (๙๓) การล้างฟิล์มรูปถ่ายและฟิล์มภาพยนตร์

(๙๔) การพิมพ์ลวดลายผ้าและสิ่งอื่น ๆ

(๙๕) การทำหรือประดิษฐ์ผ้าเย็บและสิ่งทีคล้ายคลึงกันที่ไม่บรรจุในกล่องหรือซอง

ข้อ ๕ เมื่อพ้นกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใด ประกอบการค้าซึ่งกำหนดให้ควบคุมดังได้ระบุไว้ในข้อ ๔ ในเขตกรุงเทพมหานคร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุม ต้องยื่นเรื่องราวตามแบบที่ได้กำหนดไว้ต่อ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และต้องปฏิบัติและจัดสถานที่สำหรับประกอบการค้านั้น ให้เป็นไปตามเงื่อนไข อันเกี่ยวกับสุขลักษณะซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้กำหนดไว้ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเลซึ่งจะทำารระบายน้ำโสโครกไปให้พื้นที่นั้นโดยสะดวก

(๒) ต้องทำารระบายหรือบ่อซึ่งรับน้ำโสโครกด้วยวัตถุถาวรมีลักษณะเรียบไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้

สะดวก

(๓) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๔) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าสถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัตถุถาวร เพื่อป้องกันมิให้ น้ำซึมรั่วไหลหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครก ไขมัน ให้ถูกต้องตามหลัก สุขาภิบาล หรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่นไอ เสียง ความกระเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า ควัน มูล หรือ สิ่งอื่นใด ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง ข้อกำหนดดังกล่าวต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของ เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค

(๖) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่การค้านั้น

(๗) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งเปื้อนอื่นอันได้สุขลักษณะและเพียงพอ

(๘) โดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข จัดให้มีส้วมอันได้สุขลักษณะ จำนวนเพียงพอ กับ จำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องอยู่ในทำเลที่เหมาะสม รวมทั้งการกำจัดอุจจาระด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลัก สุขาภิบาล

(๙) สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางพอ

(๑๐) สถานที่เกี่ยวแก่การตาก หรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงาน สาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

ข้อ ๗ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจผ่อนผันผู้ขอรับใบอนุญาตตงแต่วันการปฏิบัติตาม เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างใดเพื่อให้เหมาะสมแก่การค้าซึ่งให้ควบคุม นั้นก็ได้

ข้อ ๘ เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจผ่อนผันผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติการตามความ ในข้อ ๖ หรือข้อ ๗ และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนถึงสุขภาพของประชาชนก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตาม แบบที่ได้กำหนดไว้ภายใน ๑๕ วัน

ข้อ ๙ ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุมจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวกับ สุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ และทำ ความสะอาดกวาดล้างสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดให้ทุกวัน

(๒) ต้องประกอบการค้าภายในเขตสถานที่ที่ได้รับอนุญาต

- (๓) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการค้าทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าเศษวัตถุหรือวัตถุแห่งการค่านั้นจักใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละออง แมลงวัน และสัตว์อื่น ๆ
- (๔) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวันหรือยุงหรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ
- (๕) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมสถานที่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก่อน
- (๖) ต้องปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อให้ได้สุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๗) ต้องยอมให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับมอบหมาย เข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีประกอบการค่านั้นได้ในเวลาอันสมควร เมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราท้ายข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประกอบการค้าประเภทหนึ่งประเภทใดซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามข้อ ๔ ในเขตกรุงเทพมหานครดังกล่าวในข้อ ๕ โดยมีได้รับอนุญาตมีความผิดตามมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุมตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในข้อ ๔ หรือตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามมาตรา ๖๔ และอาจต้องถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ อีกด้วย

ข้อ ๑๓ บรรดาใบอนุญาตการค้าซึ่งเป็นที่ยังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับตามที่เห็นสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๑๙

ธรรมบุญ เทียนเงิน

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

บัญชีบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
ให้ใช้สถานที่ทำการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

เลขที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สต.
๑.	การเลี้ยง ม้า โค กระบือ		
	ก. ม้า โค กระบือ ไม่เกิน ๕ ตัว	๕๐๐	-
	ข. ม้า โค กระบือ เกิน ๕ ตัว	๑,๐๐๐	-
๒.	การเลี้ยงสุกร		
	ก. สุกร ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๒๐๐	-
	ข. สุกรเกิน ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๕๐๐	-
	ค. สุกรเกิน ๕๐ ตัว	๑,๐๐๐	-
๓.	การเลี้ยง แพะ แกะ		
	ก. แพะ แกะ ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๒๐๐	-
	ข. แพะ แกะ เกิน ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๕๐๐	-
	ค. แพะ แกะ เกิน ๕๐ ตัว	๑,๐๐๐	-
๔.	การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่		
	ก. ห่าน เป็ด ไก่ ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๒๐๐	-
	ข. ห่าน เป็ด ไก่ เกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตัว	๕๐๐	-
	ค. ห่าน เป็ด ไก่ เกิน ๒๐๐ ตัว	๑,๐๐๐	-
๕.	การเลี้ยงสัตว์ เพื่อรีดเอาน้ำนม การรีดเอาน้ำนม	๑,๐๐๐	-
๖.	การทำเนย เนยเทียม	๑,๐๐๐	-
๗.	การฆ่าห่าน เป็ด ไก่		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๘.	การฟอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์	๑,๐๐๐	-
๙.	การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ ขนสัตว์ หรือหนังสัตว์ ที่ยังไม่ได้ฟอก	๑,๐๐๐	-
๑๐.	การย้อมที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น		
๑๑.	การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเค็ม ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง	๑,๐๐๐	-
๑๒.	การทำ การหมัก และการสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า	๑,๐๐๐	-
	ก. การทำ การหมัก	๑,๐๐๐	-
	ข. การสะสม	๕๐๐	-
๑๓.	การทำและการตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เป็ดเค็ม หนั้หมู กุ้งแห้ง การเคี่ยวน้ำมัน	๕๐๐	-
๑๔.	การนึ่งปลา การต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง	๕๐๐	-
๑๕.	การทำสบู่	๑,๐๐๐	-
๑๖.	การเคี่ยวหนังสัตว์ เ็นสัตว์ ไชสัตว์	๑,๐๐๐	-
๑๗.	การอัดเอาน้ำมัน	๑,๐๐๐	-
๑๘.	การเคี่ยวน้ำมัน การทำกวนเชียง หมูตั้ง	๕๐๐	-

เลขที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สต.
๑๙.	การทำเส้นไหม ขนมหิน กว๊านเตียว เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมมื่อ		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๒๐.	การทำแป๊ะแซ	๑,๐๐๐	-
๒๑.	การเผาเปลือกหอย	๑,๐๐๐	-
๒๒.	การล้าง การรม การสะสมยางดิบ	๑,๐๐๐	-
๒๓.	การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือ ภาชนะอื่นใด		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๒๔.	การทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๒๕.	การทำน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา	๑,๐๐๐	-
๒๖.	การทำน้ำตาล		
	ก. ทำน้ำตาลจากต้นมะพร้าว ต้นตาล	๕๐๐	-
	ข. ทำน้ำตาลจากสิ่งอื่น ๆ	๑,๐๐๐	-
๒๗.	การทำน้ำมันขี้	๑,๐๐๐	-
๒๘.	การทำแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาเก และการทำแป้งอื่น ๆ		
	ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-
๒๙.	การสีข้าว	๑,๐๐๐	-
๓๐.	การต้มกลั่นแอลกอฮอล์	๑,๐๐๐	-
๓๑.	การทำไม้ขีดไฟ	๑,๐๐๐	-
๓๒.	การทำแชลแล็ค	๑,๐๐๐	-
๓๓.	การทำภาชนะดินเผา		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๓๔.	การทำและมวนยาสูบ		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๓๕.	การทำกระดาษทราย	๑,๐๐๐	-
๓๖.	การทำรูปโดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
๓๗.	การปั่นฝ้ายหรือนุ่นโดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
๓๘.	การประดิษฐ์ของเครื่องใช้ด้วยกระดูกสัตว์ เขาสัตว์		
	หนังสัตว์ ขนสัตว์ และยาง		
	ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า ๒ แรงม้า	๗๕๐	-
	ค. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-

เลขที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สต.
๓๙.	การสะสมหนังสือพิมพ์ชนิดแผ่นที่ลอกแล้ว		
	ก. สถานที่ประกอบการค้ามีเนื้อที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. สถานที่ประกอบการค้ามีเนื้อที่ต่ำกว่า ๕๐ ตารางเมตร	๕๐๐	-
๔๐.	การสะสมถ่าน		
	ก. ขายส่ง		
	๑. สถานที่ประกอบการค้ามีเนื้อที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	๒. สถานที่ประกอบการค้ามีเนื้อที่ต่ำกว่า ๕๐ ตารางเมตร	๒๐๐	-
	ข. ขายปลีก	๕๐	-
๔๑.	การเลื่อยไม้และซอยไม้		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐	-
๔๒.	การหลอม หล่อ ดี กิ่ง ถลุงแร่ แก้ว และโลหะทุกชนิด		
	ก. หลอม หล่อ กิ่ง ถลุง	๑,๐๐๐	-
	ข. ดี	๓๐๐	-
๔๓.	การเชื่อมและประสานโลหะด้วยแก๊ส ไฟฟ้าหรือเครื่องจักร	๕๐๐	-
๔๔.	การต่อ ประกอบ หรือซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือยนต์ เรือกลไฟ		
	ก. การต่อ ประกอบรถยนต์ หรือซ่อมรถยนต์ เรือยนต์ เรือกลไฟ	๑,๐๐๐	-
	ข. การต่อ ประกอบ หรือซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์	๕๐๐	-
๔๕.	การล้าง อัด ฉีดรถยนต์	๑,๐๐๐	-
๔๖.	การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล	๑,๐๐๐	-
๔๗.	การขัดโลหะด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า ๒ แรงม้า	๕๐๐	-
๔๘.	การโม ปั่นหินด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
๔๙.	การอัด เจาะ รีดโลหะด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า ๒ แรง	๕๐๐	-
๕๐.	การโม บดยาด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า ๒ แรงม้า	๕๐๐	-
๕๑.	การประดิษฐ์ไม้หรืองานเป็นสิ่งของต่าง ๆ ด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า ๒ แรงม้า	๕๐๐	-

เลขที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สต.
๕๒.	การไล่ เจาะ ขุดร่อน ทำคิ้วและตัดไม้ด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า ๒ แรงม้า	๕๐๐	-
๕๓.	การทำสังกะสี เหล็ก เหล็กทึบ ติบูก หรือทองแดง เป็นภาชนะ เครื่องใช้ต่างๆ		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๕๔.	การพิมพ์หนังสือด้วยเครื่องจักร (เว้นการพิมพ์หนังสือพิมพ์)		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า ๒ แรงม้า	๕๐๐	-
๕๕.	การทำกระดาษเป็นกล่อง ซอง ถุง หรือสมุด ด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า ๒ แรงม้า	๕๐๐	-
๕๖.	การฟั่นสี		
	ก. ฟั่นสีรถยนต์	๑,๐๐๐	-
	ข. ฟั่นสีสิ่งอื่นนอกจากรถยนต์	๕๐๐	-
๕๗.	การกรอตัดย ทอผ้าด้วยเครื่องจักรหรือด้วยกี่กระตุก ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป		
	ก. การกรอตัดย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. การทอผ้าด้วยกี่กระตุกเกินกว่า ๑๐ กี่ขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ค. การทอผ้าด้วยกี่กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่ถึง ๑๐ กี่	๕๐๐	-
๕๘.	การสะสมหรือล้างครั่ง	๑,๐๐๐	-
๕๙.	การทำยากันยุงชนิดเผามีควัน		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๖๐.	การควักกาแฟ	๑,๐๐๐	-
๖๑.	การทอกระสอบด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
๖๒.	การสะสมปอหรือป่าน	๑,๐๐๐	-
๖๓.	การทำกระดาษต่างๆ	๑,๐๐๐	-
๖๔.	การทำสิ่งของเครื่องใช้ด้วยวัตถุซีเมนต์หรือวัตถุคล้ายคลึง		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๖๕.	การทำลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า ๒ แรงม้า	๗๕๐	-
๖๖.	การทำกาบ	๑,๐๐๐	-

เลขที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สต.
๖๗.	การประดิษฐ์ของใช้ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลโลลอย เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า ๒ แรงม้า	๗๕๐	-
	ค. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๖๘.	การทอเสื้อ พรอม และสิ่งทออื่น		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๖๙.	การทำหรือบรรจุยาฆ่าแมลง หรือยารักษาสัตว์		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๗๐.	การทำผงชูรส	๑,๐๐๐	-
๗๑.	การสะสมอาหารสัตว์		
	ก. สถานที่ประกอบการค้า มีเนื้อที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. สถานที่ประกอบการค้า มีเนื้อที่ตั้งแต่ ๕๐-๑๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐	-
	ค. สถานที่ประกอบการค้า มีเนื้อที่ต่ำกว่า ๕๐ ตารางเมตร	๒๐๐	-
๗๒.	การขัด กะเทาะ บดเมล็ดพืช		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐	๓๐๐	-
๗๓.	การโม่ บดชั้น		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๗๔.	การทำ บรรจุเครื่องสำอาง และยาสีฟัน		
	ก. การทำบรรจุเครื่องสำอาง	๑,๐๐๐	-
	ข. การทำบรรจุยาสีฟัน	๑,๐๐๐	-
๗๕.	การปะ เชื่อมยาง	๓๐๐	-
๗๖.	การทำยารักษาโรค		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐	๕๐๐	-
๗๗.	การทำสี และน้ำมันผสมสี		
	ก. การทำสี	๑,๐๐๐	-
	ข. การทำน้ำมันผสมสี	๑,๐๐๐	-
๗๘.	การทำสาลี	๑,๐๐๐	-

เลขที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สต.
๗๙.	การทำ สะสมปุ๋ย		
	ก. การทำปุ๋ย	๑,๐๐๐	-
	ข. สถานที่ประกอบการค้าสะสมปุ๋ยมีเนื้อที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ค. สถานที่ประกอบการค้าสะสมปุ๋ยมาเนื้อที่ตั้งแต่ ๕๐-๑๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐	-
	ง. สถานที่ประกอบการค้าสะสมปุ๋ยมีเนื้อที่ต่ำกว่า ๕๐ ตารางเมตร	๒๐๐	-
๘๐.	การทำ และการอัดแบตเตอรี่น้ำและแห้ง		
	ก. การทำแบตเตอรี่น้ำและแห้ง		
	(๑) การทำแบตเตอรี่น้ำ	๑,๐๐๐	-
	(๒) การทำแบตเตอรี่แห้ง	๑,๐๐๐	-
	ข. การอัดแบตเตอรี่น้ำและแห้ง		
	(๑) การอัดแบตเตอรี่น้ำ	๓๐๐	-
	(๒) การอัดแบตเตอรี่แห้ง	๓๐๐	-
๘๑.	การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรเกิน ๕ เครื่อง		
	ก. เครื่องจักรเกินกว่า ๑๐ เครื่องขึ้นไป	๕๐๐	-
	ข. เครื่องจักรตั้งแต่ ๖-๑๐ เครื่อง	๓๐๐	-
๘๒.	การทำน้ำกรด	๑,๐๐๐	-
๘๓.	การทำน้ำกลั่น น้ำบริโภค เครื่องดื่มชนิดต่างๆ	๑,๐๐๐	-
๘๔.	การทำ สะสมแก๊ส		
	ก. การทำแก๊ส	๑,๐๐๐	-
	ข. สถานที่ประกอบการค้าสะสมแก๊สมิเนื้อที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ค. สถานที่ประกอบการค้าสะสมแก๊สมิเนื้อที่ต่ำกว่า ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐	-
๘๕.	การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด	๑,๐๐๐	-
๘๖.	การประกอบกิจการโรงแรม	๑,๐๐๐	-
๘๗.	การประกอบกิจการโรงมหรสพ	๑,๐๐๐	-
๘๘.	การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง		
	ก. จำนวนที่สะสม เกินกว่า ๑,๐๐๐ ลิตร ขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. จำนวนที่สะสม ตั้งแต่ ๑๐๐-๑,๐๐๐ ลิตร	๕๐๐	-
	ค. จำนวนที่สะสม ต่ำกว่า ๑๐๐ ลิตร	๒๐๐	-
๘๙.	การสะสมซีเมนต์ และวัตถุคล้ายคลึง		
	ก. จำนวนที่สะสม เกินกว่า ๕,๐๐๐ กิโลกรัม ขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. จำนวนที่สะสมตั้งแต่ ๑,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ กิโลกรัม	๕๐๐	-
	ค. จำนวนที่สะสมต่ำกว่า ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	๒๐๐	-
๙๐.	การทำหลอดกาแฟ	๕๐๐	-
๙๑.	การอบไม้	๑,๐๐๐	-

เลขที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สต.
๙๒.	การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์	๕๐๐	-
๙๓.	การล้างฟิล์มรูปถ่าย และฟิล์มภาพยนตร์		
	ก. ล้างฟิล์มภาพยนตร์	๑,๐๐๐	-
	ข. ล้างฟิล์มรูปถ่าย	๕๐๐	-
๙๔.	การพิมพ์สีสวดลายผ้าและสิ่งอื่น ๆ		
	ก. การพิมพ์สีสวดลายผ้า	๑,๐๐๐	-
	ข. การพิมพ์สีสวดลายสิ่งอื่น ๆ	๑,๐๐๐	-
๙๕.	การทำหรือประดิษฐ์ผ้าเย็บและสิ่งที่คล้ายกันที่ไม่บรรจุหรือบรรจุในกล่อง หรือซอง		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ คือ เนื่องจากมีกฎหมาย เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่ยกย่องหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพหลายฉบับแยกใช้บังคับอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อให้มีกฎหมายใช้บังคับในแนวเดียวกันทั่วเขตกรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

[ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๓ ตอนที่ ๑๔๓ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๙]